

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Közdí-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőli
9-11 óra között,
Bolyhá, ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr.
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábszoros garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
teknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. Ársas, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

39. szám.

Brassó, Kedd, április 5-én.

III. évfolyam 1887.

Felhívás előfizetésre.

Április elsejével fennállásunk harmadik évének második negyedébe léptünk.

E negyedév lesz a legsúlyosabb küzdelem ideje. Sok nemzeti érdekünk megvédése és előnyeinek kivívása ezen időszakba esik. Lankadatlan kitartással fogunk ezeknek kivívására törekedni.

Programmunk ugyanaz marad, a mi eddig volt. Nemzetiségi politikánk a békés egyezés lehetővé tétele, mi ha nem sikerül, ott talál minket az olvasó azok sorában, kik megvédeni hivatják a magyar állam tekintélyét.

Hivei vagyunk a szabadelvű pártnak s minden erőnkkel oda fogunk törekedni, hogy pártunk győzelmét a közeli választásoknál előmozdítsuk. Pártállásunk mellett azonban kényszerűen megmondjuk véleményünket ott, hol azt a közérdek kívánja.

Magyar nemzeti szempontból programunk az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület”. Azon körülmény, hogy több fiókjának hivatalos közlönye vagyunk, kezesség e tekintetben.

Közgazdasági politikánk: magyar ipar s kereskedelem létesítésének előmozdítása. Ezen téren felmutatott tevékenységre — önhitség nélkül — mindenkor büszkén tekinthetünk s hiszszük, hogy iparosaink s kereskedőink felismerik érdekeik szívszólóját.

A „Brassó” a jövő negyedben is nagy gondot fog fordítani a közművelődési s közgazdasági haladásra. Vezérezikkeit kiváló politikusok fogják irni. Rendes rovatai ugyanazok maradnak, mint eddig.

Nem ígérünk semmi újat, csak jó lapot. Ezt nyújtani főtörekvésünk lesz. Hogy ezt tehessük, kérjük a t. közönség szíves pártfogását.

Ezt reméljük megnyerni.

A szerkesztőség.

Előfizetési árak:

Áprilistől — júliusig 1 frt 80 kr.
Áprilistől — októberig 3 » 50 »
Áprilistől — decemberig 5 » 20 »
Külföldre egész évre 20 frank.

Az előfizetések legegyszerűbben postautalvánnyal a „Brassó” kiadóhivatalához küldendők.

A kiadóhivatal.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Csehországi cigány dal.

A szerelem. (U gamaben.)

Az eredetiből fordította: K. F.

Barna kis lány!
Rózsá van a kebleden.
Hej, ha adnál
Abból egyet énnekem!
Megköszönném s megcsókolnám,
Tüzes szemű barna kis lány!

»Ha rózsá keil,
Van a kertben, virágzik;
Ne kívánd el
Az én lányom virágát.
Kicsike még rózsát adni,
A legényre kacsintani.»

Mondd meg nekem
Te jó asszony igazán,
Mért ne adna
Rózsát az a kis leány?
Nem vétettem soha neked,
Ne keserítsd az életem!

Ha nem adja
Szép szerével, elveszem;
Kifog rajta
Százszor is az én eszem. —
Nincsen rózsátövis nélkül,
Nincsen örömbánat nélkül.

A vigasztalók.

A Józsefvárosban, a Sándor- és Mária-utczák sarkán van egy kis tér, vásártér a neve.

Nem helyesen keresztelték el. Vásár ott csak buesu alkalmával van, s akkor is csak a mézeskalácsosok számára, kik ott ilyenkor nagy sátrakban árulják a mindenféle jót, máskor mindössze is csak néhány kofa guggol asztalkája mellett s kínálgatja a gyümölcsöt, főtt kukoricát, sült gesztenyét s az idénynek megfelelő más csemegéket.

Helyesebben lehetne gyermekek paradicsomának nevezni, mert a kis tér szép időben valóságos mulató és gyűlöhelye a környék kisdedeinek.

Alkalmatos reá, mintha csak arra volna teremtve. Zöld fák árnyékolják be, de oly gondos rendben ültetve, hogy a kis tért nem zárják el. Mindössze is csak három részre osztják, de ez által még alkalmasabbá teszik a gyermekek mulatságára.

S a gyermekek, önmaguktól szépen megosztotak a közös területen.

Az egyikben az egész kicsinyek végzik a porban gimnasztikai gyakorlataikat. Mászkálnak s tanulmányozgatják az állás és járás művészetét.

A másikban a már valamivel nagyobbcskák labdázna, hajtják a csigát, a zömmögő fakutyákat s mutogatják a kötélén átvágásban való ügyességüket.

A harmadik csoport a legidősebbekből 8-10

ellensége még ma is mindennek, a mi nem százsz, mint volt évtizedekkel ezelőtt. Nem világosítja fel őket senki. A ki akarná, annak nem hisznek, s a kinek hinnének, nem akarja felvilágosítani.

Nem akarunk praejudikálni a konferencia határozatának; egyet azonban mégis figyelmébe akarunk ajánlani. A százsz nép igaz érdeke követeli, hogy éljenek jó lábón a magyarsággal s az államkormányval. Ezt ne téveszszék szem elől. Már pedig, ha ezt figyelembe veszik, akkor lehetetlen annak a konferenciának ki nem mondani, hogy az összes százsz választókerületek igyekezzenek oly képviselőket választani, a kik nem csatlakoznak az ellenzékhez, hanem a kormányhoz. — Mit gondolnak a százsz urak? Vajjon Bauszner nem sokkal többet használt-e már eddig is a százszoknak, mint Zay Adolf? S mit aratott népe részéről? Elitélést. Természetes, hogy ez az ítélet indokolatlan s erőszakolt. De ép az a szomorú, hogy a százszok azonnal „élőhalott”-nak deklarálnak mindenkit, ki más nézeten van, mint ők. Ezt megváltoztatni nincs módjában egyeseknek.

Ha a konferencia elfogulatlan álláspontra helyezkedik s onnan jó a kezdeményezés, — rögtön megfordul a koczka.

Tegye meg az értekezlet saját népe érdekében.

A románokkal egészen másként állunk. Ők passzivisták voltak s bizonyára azok is maradnak. Ők nem ismerik el az uniót, a kiegyezést; ők Dákórománia után áhítoznak, megtagadják Magyarországot, — tehát elvtagadás volna, ha az ő „centrale nationale”-jok oly hirtelen változtatná irányát. Van ugyan a románok között is egy józanabb elem, a mely kezdettől fogva ellensége volt a passzivitásnak s az ma is. Van egy töredék, mely eddig is csatlakozott a kormány pártjához s csatlakozik most is. Ez azonban oly csekély, hogy számba sem jöhet a tulyomó többséggel szemben, — annál kevésbbé tehet valamit az ellen.

Hir szerint a románok is fognak e hó folyamán közös konferenciát tartani N.-Szebenben. — E két konferenciától fog már most függni a százszok és románok magatartása az ideai választásnál.

Kíváncsian, érdeklél várjuk a határozatokat.

évesekből áll, kik már kikerültek az óvodából, már az elemibe járnak s így joggal lenéznek a más két osztálybelieket. Ezek közül a legtöbbben a legújabb s a gyermekvilágban korszakot alkotó divatnak hódolva, karika-hajtással ölik az időt, a vagyonosabbak pedig veloczipédjeikkel hívják ki az egész gyermekvilág csodálkozását és irigységét.

S mindezt nevelve, csevegve, ujjongva, zajongva.

E zsibongás versenyre hívja a fákon tanyázó madársereget, s ezek is teljes erejükből elkezdnek csiripelni, csevegni.

Ebből oly kedves és vidám zene támad, melynek összhangját nem zavarja egyéb, mint olykor egy gyermeknek felsívítása vagy eljajdulása, ki megbottolt, elesett, vagy a kit valamely nekiindult karika döntött le lábairól.

Nagyobb baj nem történik. A talaj homok.

Kedves, festői látvány, mely mindig gyönyörrel tölt el, valahányszor utam arra vezet.

Jól esik látni ez ártatlan s a gyönyörtől elragadtatott arcokat, s hallani a madarak és gyermekek e kedves hangversenyét, melyhez hasonlót semmiféle színházban vagy teremben nem hallhatni.

Mindig meg szoktam állani s néhány percig gyönyörködni e mozgó virágok vidám, kecseljes játékában.

De hol van a fény árny nélkül s derű, melynek

Belföld.

Brassó, ápr. 4. (Vámszerződés.) A román vámszerződési tárgyalások semmi újabb momentumot nem mutatnak fel. A tárgyalások menete felette lassu. Multkor a román megbízottaknak kellett utasításokat levárni, most pedig a mi képviselőinknek. Egyelőre tehát semmi határozottat — még hozzávetőleg sem — nem lehet mondani.

Brassó, ápr. 4. (Országgyűlés.) A képviselőház f. hó 2-iki ülésében Trefort miniszter által Madarásznak Sárbogárd—Tinódi egyházi adója iránt, — Fabiny miniszter által Andreánszky bárónak a szenvedő váltóképeség megszorítása iránt és Tisza miniszterelnök által Nendtwichnek a kivándorlást illetőleg adott válaszlai, az interpellálók viszonzásainak meghallgatása után tudomásul vétettek.

Ez volt a háznak a husvétii ünnepek előtt utolsó érdemleges ülése, és most ápril 16 áig érdemleges ülés nem tartatik. Elnök a ház tagjainak boldog ünnepeket kívánván, a képviselők az elnök elttetésével oszlottak el.

Brassó, ápr. 4. (Választási mozgalmak.) A választási mozgalmak országsszerte megindultak. Mindenütt szervezkednek a pártok s különösen az ellenzék. A kormánypárt még igen kevés helyen mozog, jelölül annak, hogy ez a párt egyrészt elég erősnek érzi magát s tudja, hogy a választók többségének támogatását bírja, másrészt azért, hogy idő előtt ne vonja el foglalkozásától a polgárságot.

Külföld.

Brassó, ápr. 4. Zajos gyűléseket tart mostanában az angol parlament. Az alsóház f. hó 2-án tartott ülésében Parnell másfél órán át tartó beszédében indokolta az irbünetető törvényjavaslat első olvasására vonatkozó módosítványát, melynek értelmében az alsóház az irországi állapotok megvizsgálására nyomban bizottsággá alakulna. Azonban a ház elvetette Parnell módosítványát és első olvasásban szavazás nélkül elfogadta az ir bünetető törvényjavaslatot, miután előzőleg a vita elhalasztására irányuló két indítványt — 361 szavazattal 253 szavazat ellenében — mellőzött és a vita bezárása ugyanezen szavazati aránnyal kimondatott. — A vita bezárása után Gladstone pártívei által követve a parnellisták helyeslései közt elhagyta az üléstermet; nyomban ezután a Parnellpártiak szintén eltávoztak.

A bolgár kérdés még mind nem közeledik megoldása felé. A porta mindent elkövet, a mi csak hatalmában áll a bolgár kérdésnek békés uton való megoldása érdekében. Legközelebb a török kormány jegyzéket bocsát ki, a melyben felszólítja a signatárius hatalmakat a bolgár trónjé elött megnevezésére. A francia diplomácia Sophiában mérsékletre inti az illetékes tényezőket.

Olaszország még mindig vajudik a miniszterválság alatt.

Oroszországban Giers s Katkow esete van napirenden. Feszülten várja Európa a csár elhatározását, mert ha elejti Giert, úgy az egyértelmű a háborúval, mert Giers épen Katkowval szemben a béke embere. Ha pedig Katkow lesz a vesztes fél, úgy Európa békéjét a csár nem veszélyezteti.

felhője ne lenne? Hisz ez az élet, ez a sors, mely alól, fájdalom, még az ártatlan gyermekek sincsenek kivéve.

A kis tért padok körzik a mamák, dadák, vagy a kifáradt gyermekek számára.

E padok valamelyikén, valahányszor ez évben csak arra jártam, mindig ott találtam egy kedves, vidám arcú, 10—12 éves fiúcskát, egy nála pár évvel fiatalabb leánya mellett, kik majd nevetve, majd komolyan beszéltek, csevegtek, de mindig egymás mellett ültek, egymás kezét fogták s mitsem törődtek az-
zal, hogy mi történik körülöttük.

Mindjárt feltűnt előttem az a gyöngéd ragaszkodás, mit e két gyermek egymás iránt tanusít.

Mindkét arc egy-egy angyalarczhoz hasonlított, mert mindegyiket az ártatlan szeretet dicsfénye ragyogta be.

Valahányszor arra jártam, mindig felkerestem őket tekintetemmel.

Mindig együtt, egymás mellett találtam őket. Mindig ott ültek valamelyik padon, soha sem vettek részt a közös játékokban, hanem együtt csevegtek és nevetgéltek.

Boldogok voltak, — szerették egymást.

(Vége következik.)

Román lapszemle.

„Az apja még meg sem született s a fia már zindelyezi a ház fedelét. Mi az? Füst. Ez egyszer nem füst, hanem Telegraful Român. Dr. Réthy könyve még nem jelent meg és ez a lap már megírta róla a bírálatot.

Dr. Réthy a Telegraf R. budapesti tudósítója szerint a „Budapesti Hírlap“-féle írók egyik fiatal tulzója, kik a kövekből s magyart akarnának csinálni. Dr. Réthy 30—35 éves, egy aradi nyomdász fia s mint ilyen, ott a román nép nyelvét is némileg elsajátította s mint a levelező biztosan tudja, valami öt év óta foglalkozik a románok eredetével s állam költsége a Balkánt is nyaranta beutazta, hogy a keleti népeket, albánokat, szerbeket kutezo-olálokat, görögöket, bolgárokat, törököket tanulmányozza.* Ezután a még meg nem jelent könyvet ismerteti ilyenképen: „Dr. Réthyt eljes erejével támadja meg a románok történelmi folytonosságát Daciában s azt állítja, hogy a román nyelv Albániában képződött a VI-ik században. Dr. Réthy Romániában is megfordult s könyveiben sokat foglalkozik a romániai néppel és értelmiséggel. Szerinte az ottani nép szláv, a román értelmiség pedig görög eredetű.*

Dr. Réthy könyve „Quodlibet“ s nem tartalmaz semmi történelmi igazságot, mert magyar tulzás képzelőtehetsége alkotta azt; de azért még is nagyon jó lesz mulattatásra. Az a lándzsa, melyet dr. Réthy a román lelkiismeretbe akar bökni a végett, hogy ennek latinságát ostromolja, képzeleti virágokkal és exotikus burjánokkal ékesített tokba van elrejtve, a mi nem a természetben, hanem a budapesti múzeumban teremhet.* Felhívja a román itészek figyelmét erre a könyvre, „melynek tudományos alapja egyáltalában nincsen, mert következtetéseiben a neveltségességig, a képtelenségig elmegy.*

„Most már nem Quodlibet, hanem Pamflet a dr. Réthy születendő műve. A mostani súlyos időkben derült napokat csak is a cigány zenészek és a magyar tulzó írók szereznek az élet terhei alatt görnyedező románoknak.“

Lám mennyire igaz ama példabeszéd, melyet fennebb idézünk. Zindelyezi a fia a házfedelet; hát még akkor, ha az apja jelenik meg kezében karddal, lándzsával. Tine-te die Doctore!

A „Gaz.“ épen most kapacitálja tárczájában olvasóit ezen thema felől: „Hogyan írják a magyarok a történelmet.“ Lehet, hogy hozzá szólnunk ehhez is; addig pedig vegyék tudomásul olvasóink, hogy hogyan bírálja a Telegraf Roman azt a magyar könyvet 1887. márczius 29-én, a mely 1887. május hóban fog megjelenni.

Van elég időnk addig a „Gaz.“ és a „Tribuna“ vezércikkeiben gyönyörködnünk; még cigányzenészekre — țigani lautari — sincs szükségünk. Lássuk csak most a „Gaz.“ (63. sz.) vezércikkét. Rettenetes ideges lett egy idő óta ez a mi dualistikus birodalmunk. Innen és tul senki sincs megelégedve. Nem találják ebben gyönyörűségüket az osztrák-németek, mert nem gyakorolhatnak fensőséget a szlávokon oda át, mint annak előtte. — A szlávok s főleg a csehek soha sem voltak a dualismuskat barátai s meg sem barátkozhatnak azzal, látva, hogy a dualistikus magyar sógorság miatt még odáig sem mehetnek, hogy a bankjegyekre csehül is írassanak.

A „Gaz.“ nem is beszél a románokról és a többiekéről, kiket feláldoztak a dualismuskat. Még a magyarok sincsenek megelégedve a dualismussal, mert nem hozhat az nekik semmi hasznót, miután Bécsben el vannak határozva, hogy többet nem engednek. Most aztán magától érthető, hogy ha a dualismus napjai meg vannak számálva, vagy a magyar királyság teljes külön válása vagy pedig egy nagy federatu birodalom következik.

Igy okoskodik a „Gaz.“ Akkor aztán lesz hegyen, völgyön lakadalom s feljövend a bukaresti cigány zenészek — lautari — fényes napja s csak úgy zápor esőként fog hullani a guszliczaba és a koasztáua (oláhcigány hangszerekbe) a százaz bankó. Ugy ám! Nőjek csak meg én, más világ lesz akkor! Most pedig gyönyörködünk abban, hogy I. Károly román királyt és köztisztelőben álló nejét Bécsben, Budapesten kitűnő szívélyességgel fogadták. Most már valószínű, hogy létrejövend a vám-szövetség, de a birodalom és főleg Ungaria viszonya Romániával csak úgy leend döntő, a miképen az erdélyi és magyarhoni románok ügye el fog intéztetni.

A magyarok nagy tisztelői Bismarcknak. Ennek jelszava: a védelem és csend, s ebből a tanúság? A román nyelv és nemzetiség védelme oda át, nem-e ide át? Magyarország részéről. Mert ezek a magyarok egy szép reggel még azt követelhetik a román kormánytól, hogy mint a Bethlenek, Báthoriak, Rákó-

cziaik és Apafiak idejében történt, magyarul levelezenek a magyar kormánnyal.

Már ott is van a budapesti országgyűlésen egy vármegyénk — talán csak nem Brassó vármegyénk — folyamodványa, melyben a magyar nyelvnek diploma-tikai használatát kéri. Ha még ezt is megérné a „Gaz.“ s nem is kopaszon, hanem még hajtana. Oh nem. „Ma egészen mások a viszonyok“ s ebben megnyugszik ma az ő aggályos lelke.

Czenkalji.

A kegyelet ünnepe.

Szép, kegyeletos, lélekemelő ünnepet ült Vasárnap este a magyar polgári kör. Nehai Kászony István körelnök s Csia István arczképeinek leleplezési ünnepe volt. A kör helyiségeiben folyt le az ünnepély. A nagy-utczára néző nagyterem csinosan fel volt díszítve. Az ablakok feletti oldalon függött lepellet eltarva a két arczkép, körülvéve szép koszorúkkal. A terem díszítése egyáltalában nagyon izléses, csinos volt.

Este hat órakor gyülekezett a közönség, mely már 1/4 órakor teljesen megtöltötte a kör helyiségeit. Ott voltak az elhunytak családjai is, özv. Kászony Istvánné s fia, valamint özv. Csia Istvánné s családja. Ezen kívül igen szép férfi és hölgy közönség is volt ott, mely feszült figyelemmel hallgatta meg az iparos ifjak egylete énekára által elég praecizitással énekelt Hymnust, melyet zajosan meg is tapsoltak, s utána Papp Ferencz körelnöknek szépen elmondott következő bevezető beszédét:

„Mélyen tisztelt ünnepi gyülekezet!

Ha visszapillantunk a multba és vizsgáljuk az egyletek, társulatok és körök alakulását s fennállását, azt látjuk, hogy mindenütt voltak nevezetes emberek, kik kisebb s nagyobb mértékben kiérdemelték azt, hogy az utókor emlékeiket tisztelőben tartsa.

Igy a mi szerény kis körünknek is vannak halottjai, kik kiérdemelték, hogy a polgári kör emlékeik iránt kegyelettel viseltessék.

Ilyenek boldogult Kászony István, körünk első elnöke, s boldogult Csia István körünk fāradhatlan igazgatója.

Azért a brassói magyar polgári kör választmányja az 1884. szept. 13-án tartott gyűlésében azon határozatot hozta, hogy ezen két emlékezetre méltó halottunk arczképei körünkben megörökítendők, mely határozatot az 1884. decz. 27. közgyűlés egyhangulag elfogadta és jóváhagyta.

S köszönet Kürthy János és Szerényi Endre uraknak, hogy az ő erélyes indítványuk folytán a mult év december 27-iki közgyűlés utasította választmányunkat, hogy ezen két halottunk arczképei a leg-rövidebb idő alatt körünkben leleplezendők legyenek.

En mint e nemes kör elnöke, örvendek, hogy most azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy az Udva-noki Istvánné úrnő ő nagysága által festett, az elhunytaknak eléthűen talált arczképeit tisztelt polgár társaimnak bemutatthatom.

Kászony István életrajzát Józsa Mihály ur, Csia Istvánét Zajzon János ur lesznek szivesek vázolni.

Fogadja t. közönség a polgári kör őszinte üdvözlését e szerény hajlékban.

Mikor lehullott a képekről a lepel, a közönség perczekig a kitűnően, a megszólításig hűen sikerült képeket szemlélte, míg a csendet Kászonyné kitörő zokogása szakította félbe. Az annyira elzékenyült nő fájdalom könyekre indította a közönséget.

A szónok kénytelen volt perczekig félbeszakítani beszédét, melyet végeztével zajosan megtapsoltak. A képek fölé kitűnően sikerült transparentek voltak alkalmazva. Kászonyé fölött e felirattal: „A brassói m. polgári kör“ megteremtője s fentartó fāradhatatlan elnöke. 1873. megh. 1883. szept. 13. Csiaé fölött: „A brassói takarékszövetkezet létesítő apostola, a brassói m. polgári kör fāradhatatlan igazgatója 1880—1884. szept. 13.“ A transparentek is nemzeti színűek voltak.

Papp Ferencz után Józsa Mihály lépett az emelvénnyre, hogy nagy hatással elmondja minden tekintetben kitűnőnek mondható emlékbeszédét Kászony István felett. A nagy gondnal készült s szónoki hévvel elmondott beszéd — melyet lapunk más helyén egész terjedelmében közlünk, — nagy hatást tett a közönségre, mely a szónokot tūntető tapsokkal jutalmazta.

Rövid szünet után Zajzon János foglalta el az emelvényt s egy szintén sok gondnal kidolgozott emlékbeszédet olvasott fel Csia István fölött, kinek különösen a népnevelésügy körüli érdemeit méltatta behatóan. A szép emlékbeszédet a közönség feszült figyelemmel hallgatta s szintén dus tapsokkal jutalmazta.

Még csak az iparos ifjak egyletének énekára énekelte el a fáradhatatlan Nagy Ferencz vezetése alatt a „Szózat”-ot, s azzal az ünnepély első részének vége volt.

A közönség tömegesen tódult, hogy a két képet közelről is megtekintse s nem szűnt meg dicsérni a művésznő ecsetét, ki ezen vonásokat oly kitünően megörökíté.

Az ünnepélyt közös vacsora követte, melyen mintegy 80 személy, nők és férfiak, vett részt, köztük intelligenciánknak több tekintélyes tagja.

A kedélyes vacsora a késő éjszakai órákig tartott, s minden résztvevője csak dicsérettel halmozta el a polgári kört s annak vezetőit, a kik a brassói magyarság ünnepét egy szerény, de jelentőségében nagy ünnepélylyel gazdagították.

Az elismerés ezen nyilvánításához járulunk mi is, ez uton fejezve ki a polgári kör elnökségének és választmányának őszinte elismerésünket. Ők megtisztelték az ünnepélylyel elhalt jeleseik emlékét, — de mely a kegyelet ezen ünnepe tisztelet reájok nézve is

A „Gazeta” és Brassó-Fogarasmegyéek térképe.

Az illem úgy hozta magával, hogy megyénk tanfelügyelője a „Gaz.” szerkesztőségéhez is intézett levelet Brassó-Fogarasmegyéek térképének minél szélesebb körben leendő terjesztése érdekében. Tudomást vett felőle; de miután annak tartalmát röviden ismertette nem bírta el lelkiismerete, hogy ilyenképen ne ajánlja:

„Ha, a mint felteszszük, ez a térkép magyarosítva hozza a községek neveit, daczára annak, hogy ebben a két megyében csaknem(?) románok és szászok laknak: akkor kár érte a fáradozás, mert a románok és szászok nem(?) használhatják s még a magyarok sem(?) tájékozhatják azok után magukat.” Így felelt meg a „Gazeta” szerkesztősége az udvarias megkeresésre.

Nyugtassa meg a „Gaz.” az ő lelkiismeretét, mert mi, kik ezt a térképet már láttuk, biztosíthatjuk, hogy Fogarasmegyében Vad, Sinka, Dridif, Voila, Vist sat. községek neveit ezután is így fogják emlegetni. A brassóme gyei községek eddigi magyar nevei sem változtak meg.

A brassóme gyei 23 község közül egy község sincs olyan, melynek nevét a románok ne a magyar és német névből rontották volna. Lássuk csak. 1. Bácsfalu: Bacifaleu, 2. Türkös: Turkesiu, 3. Hosszufalu: Satulung, 4. Csernáfalu: Ciernatu, 5. Zajzon: Zizin, 6. Pürkeresz: Purkereni, 7. Tatrang: Tãrlungieni, 8. Prázsmár: Prezsmiru, 9. Szász-Hermány: Herman sãse, 10. Szent-Péter: Sãn-Petru, 11. Botfalva: Budu, 12. Földvár: Feldivra, 13. Apáca: Apața, 14. Magyáros: Magherus, 15. Veresmart: Robav, 16. Kizba: Krizbav, 17. Ujfalu: Nou, 18. Höltyvény: Helthin, 19. Vidombák: Gimbãv, 20. Keresztényfalva: Cristian, 21. Rozsnyó: Resnau, 22. Volkány: Vulkau, 23. Feketealom: Kodtea s végre Brassó: Brasso.

Miért ne használhatnák románok és szászok ezt a térképet? Kitalálja el a tanítóknak, hogy a községek magyar neve mellett, ha azokat románul avagy németül másképp is nevezik: a tanulóknak szintén megantassák?

Milyen térkép lenne az, a melyen pl. ez állana nyomtatva: 1. Brassó: Brasso. 2. Kronstadt. 3. Bacs-falu: Bacifaleu. 4. Baschendorf. 5. Hosszufalu: Satulung. 6. Feketealom: Codlea. 7. Zeiden és így tovább.

Vagy külön kellene talán nyomtatni minden ajku iskola számára s az egyikben állana pl. Tartlau; a másikkban: Prázsmár, a harmadikban: Presmir?

Köszönjük a „Gazeta” szíves ajánlatát! Valóban kimutatta, hogy mennyire szívén fekszik korunk leg-humanusabb intézménye az óvoda iránti érdeklődése. Igen ám, de magyar óvoda lesz az a bolonyai s itt s a baj.

Szomorú szívvel vegye tudomásul a „Gaz.” hogy meg lesz a bolonyai óvoda nélküle is. Minden bizonynyal meg lesz.

Emlékbeszéd.

Kászony István arcképének leplezése alkalmával 1887. évi április hó 3-án a brassói Polgári Kör által rendezett ünnepélyen elmondotta Józsa Mihály tanító.

Tisztelt ünneplő közönség!

A „Brassói Magyar Polgári Kör”-nek ma ünnepe van, és ez ünnep a kegyeletnek az emberi szívből s lélekben gyökerező hálás megemlékezésnek ünnepe. Teljesíteni akarjuk egyikét ama kegyeletes eljárásoknak, midőn az élők jutalmazni akarják elhunyt nagyjaikat, emléket állítván nekik, hogy érdemeikre mintegy ujjal mutathassanak.

Eljöttünk, hogy megemlékezzünk még egyszer azokról, kiket oly jól esett a nemes harcban, a törekvő s szorgalmas munkában, és drága magyar hazánk önzetlen szeretetében élünkön látni; eljöttünk, hogy jelt adjunk külsőleg is azon kegyeletnek és ragaszkodásnak, mely szíveinkből soha ki nem hal, hogy ifjaink, gyermekeink és unokáink is megtanulják ismerni őket, hogy tanuljanak tőlük lelkesedést mindeért a mi szép, nemes és szent.

És midőn a kegyeletnek ezen egyszerű, de mégis magasztos ünnepén, a polgári kör tekintetes választmányának megtisztelő bizalma folytán, nekem jutott a szerencse, hogy a mi vezérünk, a mi barátunk: néhai Kászony István arcképének leplezésénél a közérzelemnek tolmácsa legyek, talán elég is lenne t. ünneplő közönség! rámutatnom e képre s felkiáltanom: nézzétek a szerető édes apát, a gondos családfőt, nézzétek a szorgalmas és fáradhatatlan munkást, nézzétek az igazi emberbarátot, magyar társadalmunk lelkesült apostolát, nézzétek az önzetlen hazafit, a magyar iparos osztálynak egy mintapéldányát s tanuljátok el tőle azon polgári és hazafiúi erényeket, melyek őt kisebb és nagyobb körben fenn és alant egyaránt kedvelté, tiszteltté tevék.

De hogy az emlékezetnek e kegyeletes ünnepe magasztosabb jelentőségének is megfeleljen, mégis nem elég az egyszerű megemlékezés, nem elég az egyszerű rámutatás, nem, mert ez az ünnep kötelességeket ró reánk, és ha ezen összegyülekezés több akar lenni a szalmatűz szított csoportosulásnál, akkor ki kell, hogy hasson a jövőbe, kell hogy Kászony István emléke ne csak e képen, hanem a keblekben is fennálljon. Kászony István életének a megemlékezésén kívül tanulságosnak is kell lennie.

Engedje meg azért az igen t. ünneplő közönség, hogy egy futó visszapillantást vessek ünnepeitünk életére, közéletü működésére s jövő pályánk, a családi és társadalmi körben nyilatkozó hivatásunk sikeres betöltéséhez merítsünk az ő életéből is tanulságot.

*

„Mint maga, úgy élettörténete egyszerű. 1821-ben született Baróthon: atyja, Mihály századpuskaműves volt ugyanott a 2-ik székely határhozreznednél. A szegény család növekedvén, a mint elemi iskoláit három rövid télen elvégezte, apja csakhamar befogadta maga mellé a műhelybe. a nehéz testi munkához még nehezebb lelki-gond járult csakhamar, mert 15 éves korában apját és anyját elveszítvén, három leány s egy fiu testvérének ő lett egyedüli gyámola.”

A szülőföldről eltávozván „néhány esztendeig Dereszttye nevű telepen dolgozott mint kovács-inas; 20—21 éves korában ipari ismereteinek gyarapítása céljából meglátogatta Erdély nagyobb városait mint kovács legény. Visszatérve utjából Brassóba telepedett meg, dolgozott szorgalommal, hűséggel, testvéreiről kikit határtalanul szeretett s kik iránt mindig a leggyöngédebb figyelemmel viseltetett, atyailag gondoskodván.

1845-ben Márkó Mariával ennek halála után 1856-ban másod izben Kristóf Annával lépett házasságra. Első házasságából egy fiu István, a másodikból egy leány Mari nevű gyermeke maradt, ki azonban csakhamar az édes apa után költözött el oda hol nincsen szenvedés s küzdelem.

„Kovácsmesterré hosszas küzdelem után csak 1847-ban lehetett, s mesterségét kitünő szakértelemmel, fáradhatlan kitartással egészen 1868-ig folytatta. „Innen kezdve fa- és borüzlettel foglalkozott” 1883. szeptember hó 13-án szeretteinek mindnyájunk őszinte fájdalomra bekövetkezett haláláig.

A milyen őszintén szerető s gondos ápolója vala mint ifju a korán árvaságra jutott testvéreknek, a milyen igazán rajta volt, hogy az árvák az erény s erkölcsiség szent korlátain belül fölnevekedvén a társadalomnak hű s munkás tagjai lehessenek egykoron, — most családot alkotván lelkének egész melegével, szívének érzelmeivel s összes jóakaratóval azért élt, azért működött, hogy családját mások előtt tisztelt állapotra juttassa, hogy számukra itt e földön elérhető boldogságot s jólétet megszerethesse.

A kegyelet s hálás megemlékezés koszorujából legyen az első levél a szerető rokoné, a gondos családfőé, a kitartó és szorgalmas munkásé.

Folytatása következik.)

Irodalom.

„Uj Nemzedék.” Ez a czime egy mindenfelé nagy érdeklődést keltő új szépirodalmi és társadalmi hetilapnak. Az előttünk fekvő első számnak eredeti beosztása, rendkívül gazdag, változatos tartalma és közvetlen eleveensége az olvasót mindvégig lebilincselik. A lap szerkesztői Palágyi Menyhért és Varsányi Gyula.

Mehner Vilmos, jeles kiadónk újból 4—4 füzetet adott ki Garay János összes műveiből s Vas Gereben összes műveiből. Az előbbiből megjelentek a 11—14. füzetek, az utóbbiból a 27—30. füzetek. — Gyönyörű kiállítás jellemzi e műveket, eltekintve azok irodalmi becsétől. Valóban Mehner nagy érdemeket szerez magának hazai irodalmunk körül!

Dalár-zsebkönyvre (négy szolamu férfi- s vegyes karok anthologiai gyűjteménye) hirdet előfizetést Varga József nagy-enyedi zenetanár. A mű 12—15 ivre fog terjedni s előfizetési ára 2 frt.

Helyi és vidéki hírek.

Kitüntetés. Ő felsége Mayer József helybeli ügyvédnek, az ügyvédi kamara, a szabadelvű párt, szegény gyermekeket segélyező egyesület elnökének s volt országyűlési képviselőnek a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül a királyi tanácsosi czímet díjmentesen adományozta. A felség kitüntetése egy férfit ért, ki közéletünkben évtizedek óta tevékeny részt vett és városunk összes nemzetiségei előtt köztiszteltet és szeretet tárgya. Mayer József ügyvéd kitüntetése egyuttal kitüntetés magyarságunkra nézve, mely benne egyik szerény, de annál nagyobb diszét bírja. A kinevezés híre villámsebességgel terjedt el a városban, mindenütt a legjobb benyomást hagyva hátra. Fogadja az új királyi tanácsos ur a mi őszinte üdvözlésünket is. Legyen e kitüntetés — mely legfelsőbb elismerése az egyszerű állampolgár igaz érdemeinek — csak buzdítás a jövőre is, hogy ép oly lankadatlan kitartással, — mint eddig — vezesse magyarságunknak kezébe helyezett ügyeit.

Időjárás. Április hónapja meglehetősen derült idővel öszöntött be. Csak a hideg szél hat kellemetlenül. A fővárosi időjelző állomás hivatalos jelentése szerint az időjárási tényezők jelen állásában a folyó hétre ennek elején még hűvös, részben csapadékokkal, változó szelesebb időt várhatni, mely utána esendesebb, melegebb és szárazabb lesz.

— Kinevezés. Gróf Bethlen András főispán ur Brassóme gyé központi irodájához kinevezte Gombos Károlyt irnokká.

Elischer József királyi tanácsos, a n.-szebeni tankerület érdemekben gazdag, tudós főigazgatója, mintegy háromheti itt tartózkodása után — mint értesülünk — ma este hagyja el városunkat. Ittléte alatt meglátogatta a róm. kath., szász s román főgymnáziumokat, az áll. főreáliskolát, a szász s román alreáliskolákat. A főigazgató ur csak juniushban jó ismét hozzánk az érettségi vizsgálatokra.

Gyűlés. Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassóme gyei fiókegyletének választmánya folyó hó 8-án, pénteken délután pont 2 órakor rendes gyűlést tart, melyre a választmány t. tagjai, az örökös és alapító tagok tisztelettel meghívtnak. — Tárgysorozat: 1) Jelentés a márczius 15-iki ünnepélyről. 2) Indítvány a márcz. 15-iki bizottság állandósítására. 3) Pénztáros választása. 4) Óvodaügyi szerződés. 5) Takaré- és kölcsönözvetkezet ügye. 6) Átiratok a központi választmánytól. — Brassó, 1887. április 4-én. Koós Ferencz, kir. tanácsos elnök. Szerényi József, jegyző.

A mai philharmoniai hangverseny műsora a következő: 1) Kretschner, előjáték „Folkunger”-hoz. 2) Nagy zongora-hangverseny Es durban, Webertől; zenekísérettel előadja Heldenburg Gy. ur. 3) Mendelssohn A-dur symphoniája.

Rendőri hírek. Lopások. Szombaton, f. hó 2-án a Salzer Mihály helybeli gyárosnál szolgálatban lévő Tódor Julia nevű cseléd tetten kapott, a mint az utcán várakozó anyjának egy zsákban burgonyát adott a gazdájából. A tolvaj cseléd állítása szerint a lopást az ugyanazon házban lakó Siegens nevű péknél szolgáló Lukács Rózsi követte el, a ki a burgonyákat azután nekiadta. — Ugyanazon napon a helybeli asztalos-ipartársulatnál szolgálatban lévő Spuderk György is a társulat üzlethelyiségéből 30—40 frtnyi összeget. A szülei által konoksága miatt elűzött tolvaj, egy különben már ismert gonoszlevő, tette elkövetése után megszökött s valószínűleg Romániában keresett menedéket. — Elveszett. Tegnapelőtt d. u. elveszett egy gránatokkal diszitett arany karperecz, valamint egy arany óraláncz. A becsületes megtaláló sziveskedjék ezen tárgyakat a városkapitányságnál átadni.

Egy keleti vendég. Gulam Huszén Khám Perzsiából Iszfahan városából bejárva hazánk nevezetesebb városait, hozzánk is eljött, hogy bemutassa bűvészeti és magnetiseuri előadásait. Nem akarunk arról írni, mint szólnak előadásairól a lapok, csak felemlíteni akarjuk e helyen, hogy nevezett ázsiai ember a legmelegebb ajánlólevéllel bír hírneves tudósunk, Vámbéry Ármintól, ki meg-

lepőnek nevezi előadásait. Holnap este tartja utolsó előadását a „Nr. 1.” nagy termében. Ajánljuk melegen a t. közönség szíves pártfogására.

Királyunk Angliában. Egy angol lapnak írják Bécsből, hogy Ferencz József király személyesen fog Londonba utazni Victória angol királynő jubileumára. Királyunk ugyanis az egyetlen uralkodó Európában, a ki még nem volt Angolországban, s egyúttal Skótszágot is meg akarja ismerni.

Rablógyilkosság. Ujpáznán múlt hó 31-én az ottani postamester lakásába eddig még ismeretlen egyének behatoltak és a postamestertől pénzt követeltek. Az öreg postamester nem volt hajlandó kérésüket teljesíteni, mire a rablók megkötözték és baltával több ütést mértek fejére. A postamester szörnyethalt. A tetteseket a csendőrség erőiesen nyomozza.

Származási bizonylatok Törökországba. A brassói kereskedelmi és iparkamara a nagyméltóságu földmívelés-ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter

ur részéről értesített, hogy a Törökországba kivitt árukról kiállított származási bizonylatok a török vámhivatalok részéről csak azon esetben tekintetnek kifizetésre alkalomnak, ha francia nyelven állítatnak ki, és azokban a.) a származás megjelölésénél a „de provenance austro-hongroise” kifejezés helyett a „d'origine” vagy „de fabrication austro-hongroise” kifejezések használatnak; d.) az áru készítésének helye és a termelő, vagy gyáros neve kitétetik e.) az egyes csomagok jelei és számai, vagy ha az áru jelek nem alkalmazhatók, a súly és nagyság megjelöltetnek. Megkivántatik továbbá, hogy a hitelesítés (török kopulátus vagy kilépő vámhivatal) magára a bizonyítványra vezessék s hogy a bizonylat az árut a rendeltetési kikötőig kísérelje.

Husvétii kirándulás. A t. évi husvétii ünnepek alkalmával Fumében a bécsi dalegyesület közreműködésével nagy hangversenynyel egybekötött ünnepélyességek fognak tartatni, melyre a városi hatóság fényes

előkészületeket tesz. A m. kir. államvasutak városi menetjegy irodája által (Budapest, Mária Valéria-utca, Hungaria szálló) ugyanezen alkalommal április hó 9-én Budapestről társas kirándulás rendeztetik külön vonattal Fuméba s onnét külön gőzhajón Abba-riába és Buccariba. A kirándulással egybekötött programjegy ellátás, elszállásolás s hajózásért járó költségeket magában foglaló árak: I. oszt. 39 frt, II. oszt. 31 frt, III. oszt. 24 frt. — A vidéki résztvevők számára a különvonathoz való csatlakozás végett m. kir. államvasutak vonalain Budapestre s vissza történő utazásra 50%-al mérsékelt 14 napig érvényes menetjegy fognak kiadni. Előjegyzések felvételére a Brassói, Debreczeni és Szegedi városi menetjegy irodákban bezárólag április hó 6-ig elfogadtatnak, hol külön részletes programok és díjmentesen kaphatók.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 44.—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törv. cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi kir. törvényszék 2506./1885. számú végzése által az udvarhelymegyei takarékpénztár javára buni Székelyné báró Szentkereszty Anna és buni báró Szentkereszty Pál ellen 750 frt tőke, ennek 1885. évi február 22. napjától számított 6%-os kamatai és eddig összesen 54 frt 13 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 1440 frtra becsült 12 darab 6-éves jármos ökrökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 201./1887. p. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Bun községében leendő eszközzésére 1887. évi április hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozóknak ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvár, 1887. márcz. hó 30-án.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 81.—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a hosszuaszoói kir. járásbíróságnak 1886. évi 1538. polg. számú végrehajtást elrendelő és a hosszuaszoói kir. járásbíróságnak 1539./1887. sz. kiküldő végzése folytán nagy-ekemezői Bloos Johann végrehajtató részére keszleri Deuka Tódor és Druszon Afténie végrehajtást szenvedő ellen 165 frt 45 kr tőke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 375 frtra becsült ingóságokra a hosszuaszoói kir. járásbíróságnak 1887. évi 140. polg. számú végzésével 165 frt 45 kr tőke, ennek 1883. év november hó 1-ső napjától járó 8%-os kamatai, 48 frt 85 kr óvási, 1/3% váltódíj s eddig összesen 29 frt 37 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágosor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó rak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- s női fehérneműekben.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár
Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Ennek folytán az 1881. évi LX. törv. cikk 102. §-a értelmében ügyvéd Zintz Gusztáv végrehajtató képviselője írásbeli jelentkezésére a végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatott s felülfoglaltatott javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, — tekintettel az idézett törvénycikk 103. §-ára, az árverésnek Keszleren végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1887. évi április hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája kitétetik, a mikor a bíróság lefoglalt tárgyak: Druszon Afténianál 2 drb fehér 5-éves ökr, 2 drb fehér 3-éves tehén a legtöbbet ígérőnek, az idézett törvénycikk 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is, el fog adtnak.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvénycikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdeteig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Hosszaszó, 1887. márczius 28-án.

Reinerth János,
kir. bírósági végrehajtó.

(153) 1—1

Folyékony ezüst, arany,

keretek, fa-, érc-, porcelán s üvegtárgyak aranyozása- s kijáratása. Minden műtárgyak ezüstözésére! Mindenkori könnyű szerrel eszközölhető maga az aranyozás és ezüstözés minden tárgyon. — Ára az aranynak vagy ezüstnek üvegenként 1 frt, 6 üveg 5 frt. postaköltségével vagy a pénz előleges beküldése mellett kapható

Eppstein Lipótnál, Brünnben.

Kitüntetés jó munkáért.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.**,
fényképész.

(213) 30—*

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat-termékben Brassó (főter)

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat selyem és gyapjú ruhakelmék, mosó creton és satinok, posztók, flanellek, futó- és sophaszönyvegek, ugyancsak esőköpenyek és felsők a hely szűke miatt igen előnyös áron adtnak el.

Ugyanott nagy választékban Benedict Schroll-féle chiffon, patent chirting, gradlik és calicot váznak minden szélességben, továbbá női és férfi bélések-kellékek szintén kaphatók.

Megrendeléseket elfogadnak: menyasszonyi, séta és házi ruhák, (toilettek) esőköpeny és jaquettok készítésére

(103) pontos kiszámlát és jutányos árak mellett. 9—

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Kitűnő, szép kalapok!!

A tavaszi idényre

valamint

a közelgő ünnepekre

ajánlom a nagyérdemű közönségnek dúsan felszerelt, teljesen új mintákkal ellátott

kalapraktáromat.

Mindennemű, ezen szakba vágó cikkek a legfinomabb minőségben s a mellett igen jutányosan kaphatók tizletemben.

Kérem a n. érd. közönség szíves tömeges látogatását.

2 Kiváló tisztelettel

HALUSKAI ANDRÁS,
kalapos.

Brassóban, Nagy-utca 488. szám alatt.

Finom minőség s jutányos árak!

A Dr. VASKOVITS-féle

VIZGYÓGYINTÉZET

Budapest, I., városmajor-utca 64. sz.

GYÓGYESZKÖZÖK: Vizgyógymód, villamozás és massage. Jó eredménnyel kezeltenek különösen a következő betegségek: Általános alkati és vérbetegségek, mint sápkór, görvéllykór és bujakór; továbbá gerinczagyri és idegbántalmak, gerinczagyorsorvadás, bénulások, görcsök, főfájás, szédülés, gége- és tüdő-hurut és egyéb mellbajok. Idült gyomorhurut, makacs bélrekedések. Csúsz és köszvény, valamint aranyeres bántalmak és különféle női bajok stb. A svábhegyi vizgyógyintézet május 15-én nyílik meg. Igen kellemes és díszes gyógyhely. Az intézeteket és a vizgyógymódot ismertető könyvecskét szívesen küldi ingyen és bérmentve

Az igazgatóság.